

"Tag jer derfor af hverandre, ligesom også Kristus har taget sig af os, til Guds ære." (Rom 15,7)

Disse ord er en af de afsluttende opfordringer, som Paulus henvender til de kristne i Rom. Som så mange andre i den græsk-romerske verden var denne menighed sammensat af troende, hvoraf nogle havde en hedensk, og andre en jødisk baggrund. Det betød, at de havde en meget forskellig mentalitet, kulturel baggrund og spiritualitet.

Disse forskelle gav anledning til fordømmelse, fordomme, diskrimination og intolerance over for hinanden, hvilket ikke var i overensstemmelse med den gensidige omsorg, som Gud ønskede af dem.

For at hjælpe dem til at overvinde disse vanskeligheder finder Paulus ikke noget bedre middel end at få dem til at overveje deres egen omvendelses nåde. Den kendsgerning, at Jesus har kaldet dem til tro og givet dem Helligåndens gave, er det håndgribelige bevis på hans kærlighed. På trods af deres fortid og forskellige baggrund har Jesus taget dem til sig, for at de skulle udgøre ét legeme.

"Tag jer derfor af hverandre, ligesom også Kristus har taget sig af os, til Guds ære."

Paulus' ord minder os om en af de mest rørende sider ved Jesu kærlighed. Det er den kærlighed, hvormed Jesus i sit jordiske liv altid tog sig af alle og i særdeleshed af de udstødte, de mest nødlidende og dem, der var langt borte. Det er den kærlighed, hvormed Jesus tilbød alle sin tillid, sin fortrolighed og sit venskab. Han ned-brød en efter en de barrierer, som menneskenes hovmod og egoisme havde rejst i samfundet på Hans tid.

Jesus var udtrykket for den himmelske Fars omsorgsfulde kærlighed til enhver af os, og for den kærlighed, som vi der for bør være nære til hinanden. Det er først og fremmest det, Faderen vil af os. Derfor kan vi ikke give Faderen en større ære, end når vi søger at tage os af hinanden, på samme måde som også Jesus har taget sig af os.

"Tag jer derfor af hverandre, ligesom også Kristus har taget sig af os, til Guds ære."

Hvordan kan vi så leve ordet i denne måned? Det retter på ny vor opmærksomhed mod en side af vor egoisme, som er en af de hyppigste og tillige sværeste at overvinde. Det er tendensen til at isolere sig, diskriminere, udstøde og udelukke vor næste dér, hvor han adskiller sig fra os og kunne forstyrre vor ro.

Lad os frem for alt søge at leve ordet i vore familier, foreninger, menigheder og arbejdsfællesskaber. Lad os overvinde fordømmelse, diskrimination, fordomme og intolerance mod dette eller hint medmenneske. Den slags opstår så let, og det truer i høj grad de menneskelige relationer - ja, hæmmer og blokerer for den gensidige kærlighed.

Ordet foreslår os endvidere at være vidner om Jesu kærlighed over for ethvert medmenneske, vi møder i dagens løb. Dette gælder især for dem, som den sociale egoisme er tilbøjelig til at udelukke eller udstøde. Dét, at tage sig af sin næste, af den som er anderledes, er grundlæggende for den kristne kærlighed. Det er et udgangspunkt og det første trin på vejen mod at opbygge det kærlighedens samfund og den fællesskabets kultur, som Jesus i dag kalder os til.

Chiara Lubich

Tidligere udgivet i december 1992

"Livets Ord" udgives på 95 forskellige sprog og dialekter og når ud, på tryk, i radio og fjernsyn, til mere end 15 millioner mennesker over hele verden, af Focolare-Danmark, Strindbergsvej 46, 2500 Valby